

λόφου, αἱ οἰκίαι καὶ τὸ παλάτιον εἶναι κατεσκευασμένα ἐκ σπάρτων πλεκτῶν, αἱ δὲ ὁδοὶ πλατεῖαι, 100 ποδῶν ἐκάστη, καὶ εὐθύγραμμοι, μὲ δεινροστοιχίας εἰς ἀμφότερα τὰ πλάγια αὐτῶν, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ περιπατοῦν ὑπὸ τὴν σκιάν.

Οἱ κάτοικοι τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης συμποσοῦμενοι εἰς 3 περίπου ἑκατομ. δὲν εἶναι λευκοὶ, οὔτε μαῦροι, ἀλλὰ χαλκόχροες, ἡ δὲ γλῶσσά των, ἡ ὁποία κάμνει τὰς μεταβολὰς οὐχὶ εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἄλλαι, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχήν, εἶναι, καθὼς φαίνεται, κράμα διαλέκτων Ἀφρικανικῶν. Ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῆς χώρας ταύτης θὰ ᾖναι μέγα εὐτύχημα δι' αὐτοὺς καὶ τὴν Ἀφρικὴν, διότι ὁ αὐτοκράτωρ των χαίρει μεγάλην ὑπέλπιον εἰς διὰ τὰ πλησιόχωρα μέρη.

ΠΡΟΣΕΪΑ

Ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγίστας χώρας τοῦ κόσμου, περιλαμβάνουσα μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης καὶ οὐχὶ μικρὸν μέρος τῆς Ἀσίας.

Ἀλλ' ὅμως καθυστερεῖ πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν κατὰ τὸν πολιτισμὸν, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς εἶναι ἀμαθεῖς, δεισιδαίμονες, ἀγροῖκοι καὶ πτωχοί.

Ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι «ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολική», ἐκτὸς αὐτῆς ὅμως ὑπάρχουσι διάφορα ἄλλα θρησκεῦματα, ὡς λ. χ. τὸ τῶν Παπιστῶν, τῶν Μωαμεθανῶν, τῶν Εἰδωλοκατῶν, τῶν Ἀποκεχωρισμένων, ὅπερ εἶναι κλάδος τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας, τὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἄλλα.

Τὸ περιεργότατον πάντων τῶν θρησκευμάτων τούτων εἶναι τὸ τῶν Δεσποτισμῶν. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ θρησκείματος τούτου μετὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους διωγμοὺς ἀπὸ μέρους τῆς ἐπικρατοῦσας ἐκκλησίας, κατάρθωσαν ν' ἀναγνωρισθῶν ὡς ἰδιαιτέρα θρησκευτικὴ κοινότης, νὰ κατοικήσουν δὲ εἰς τὴν Ταυρίδα. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι χριστιανοὶ, ἀλλὰ οὔτε ἱερεῖς ἔχουν, οὔτε ἐκκλησίας, οὔτε εἰκόνας, ἀπορρίπτουν δὲ καὶ τὸ βάπτισμα καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ λατρεία των δὲν περιορίζεται εἰς ὀρισμένον τόπον καὶ χρόνον, συνίσταται δ' εἰς ψαλμωδίαν, προσευχάς, καὶ ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν.

Εἶναι ἐγκρατεῖς, φίλργοι καὶ πρᾶοι τὸν χαρακτήρα καὶ τὰ ἔθνη, καὶ ἀνατρέφουσι τὰ τέκνα των καλῶς καὶ ἐπιμελῶς. ἔχουν δὲ τὰ πάντα κοινά· ἡ μόνη ποιὴν ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς παραδιδόντας τοὺς νόμους τῆς κοινότητός των εἶναι ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ ἑξορία.

Ῥωσικὸν ἀνέκδοτον.

Ὁ Βαρῶνος Σούδερλανδ εἶχε κυνάριον τι, τὸ ὁποῖον Αἰκατερίνη ἡ Μεγάλῃ διηνεκῶς ἐθαύμαζεν. Ὁ Βαρῶνος δὲν ᾔδυνάτο νὰ πράξῃ κάλλιον ἢ νὰ δωρήσῃ αὐτὸ πρὸς τὴν αὐτοκαταίρειαν, ἥτις καὶ ἐδέχθη αὐτό. Ἀλλ' αἱ πολλαὶ περιποιήσεις καὶ ἡ τρυφή, μετ' ἧς ἔζη ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ κυρίαν, ἐγένοντο αἰτία νὰ φοφήσῃ ἐκ πληθώρας. Ἡ δ' αὐτοκαταίρεια, ἀληθῶς λυπηθεῖσα ἐκ τοῦ συμβεβηκότος τούτου, προσέταξέ τινα τῶν αξιωματικῶν αὐτῆς λέγουσα, «Ἵπαγε, λάβετὸν Σούδερλανδ, καὶ ἀς ἀποδαρῇ, καὶ ταριχευθῇ!» Ἵπακούων εἰς τὴν δεσποτικὴν καὶ αὐτοκρατορικὴν ταύτην διαταγὴν ὁ αξιωματικὸς μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βαρῶνου, καὶ μετὰ προσώπου ἐκφράζοντος τρόμον ἐπανάλαβε τὴν διαταγὴν. Ὁ Βαρῶνος ἠσθάνθη ἀληθῆ τρόμον, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἂν ἀπεφασίσθῃ παρ' αὐτῆς ν' ἀποδαρῇ, καὶ ταριχευθῇ, δὲν ᾔδυνάτο νὰ γείνῃ ἀντίρρσις. Μόλον τοῦτο κατέπεισε τὸν αξιωματικὸν νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νὰ ὑπάγῃ αὐτὸς μᾶλλον εἰς τὴν αὐτοκαταίρειαν φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὸ δέρμα του, ἢ νὰ φερθῇ πρὸς αὐτὴν τὸ δέρμα αὐτοῦ τεταριχευμένον· ὅτε δὲ ἀνγγέλλῃ, καὶ εἰσέλθῃ πρὸς τὴν Αἰκατερίνην, αὕτη ἀκούσασα τὴν γελοίαν ἀπάτην τοῦ αξιωματικοῦ, ἐκινδύνευσεν νὰ λιποθυμήσῃ γελῶσα, καὶ διεσκέδασεν τοὺς φόβους τοῦ Βαρῶνος βεβαιώσασα αὐτὸν, ὅτι ἡ διαταγὴ ἐκείνη ἀνεφέρετο εἰς τὸν κύνα, τὸν ὁποῖον ἐκάλει Σούδερλανδ, καὶ οὐχὶ εἰς αὐτόν!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ταραχῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Καρόλου τοῦ Γ'. βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, χωρικὴ τις κόρη ἦλθεν εἰς Λονδῖνον πρὸς εὖρεσιν ὑπηρεσίας τινὸς ἐν τινὶ οἰκογενείᾳ· ἀλλὰ μὴ εὐροῦσα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ζυθοποιῶν τινος, ἵνα μεταφέρῃ ζῦθον (μπύραν) ἐκ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ. Ὁ ζυθοποιὸς παρατηρήσας, ὅτι τὸ κοράσιον ἦτον εὐεидες, προσέλαβεν αὐτὴν ὡς δούλην εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, καὶ μετ' ὀλίγον ἐνυμφεύθη αὐτήν. Ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἀπέθανεν, ἐνῶ αὕτη ἦτον ἔτι πολὺ νέα, καὶ ἐγκατέλειπεν αὐτῇ ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἡ νέα χήρα παρήτησε τὴν ζυθοποιίαν, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἄπειρος περὶ τὴν διαχείρισιν τοιαύτης κολοσσείας περιουσίας, ἔκαμε πληρεξούσιον αὐτῆς τὸν τότε μετερχόμενον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου κύρι. Χάυδ, νὰ διευθετήσῃ τὰς υποθέσεις τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ὁ κ. Χάυδ, ὅστις μετὰ ταῦτα ἦτο ὁ μέγας λόρδος Κλάρενδων, εὖρων τὴν περιουσίαν τῆς νέας χήρας μεγάλην, ἐνυμφεύθη αὐ-